

Nr 236

Av herrar **Asp** och **Jansson** i Aspeboda, i anledning av *Kungl. Maj:ts förslag beträffande väg- och gatuväsendets byggnadsanslag.*

Ett fullföljande av 1954 års investeringsprogram för vägnätets upp- rustning har som bekant icke varit möjligt med hänsyn till det allmänna investeringsläget. Det är dock tydligt, att betydande olägenheter upp- stått genom att vägnätet har stora brister, som därigenom icke hunnit av- hjälpas. Till dessa hör att tjälskadorna ökar samtidigt som underhålls- kostnaderna ökar, och tiden för skadornas avhjälpande blir så lång att svåra trafikförhållanden uppstår under sommarens högtrafik. Närings- livet blir också lidande på att omkring 6 000 km väg under menföres- perioden får avstängas för lastbilstrafik. En betydande del av brobeståndet och svaga vägsträckor medger icke tillräckligt axeltryck, vilket är spe- ciellt kännbart i norrlandslänen med deras omfattande skogstransporter. Med nuvarande upprustningstakt kommer vägnätets förbättring att dra mycket långt ut på tiden, då den sträcka som årligen ombygges endast är mellan en och två procent av väglängden.

Den förestående utvecklingen på arbetsmarknaden är svår att över- blicka för en längre tid, och den för närvarande begränsade brännolje- försörjningen kan vid en olycklig utveckling föranleda vissa störningar, som i så fall kan regleras inom den här ifrågavarande sektorn.

Då vägbyggnadsverksamheten nu är starkt mekaniserad, har årligen be- tydande rationaliseringar kunnat genomföras, vilket betyder att väg- och vattenbyggnadsverket ställs inför svårigheter att behålla sin personal vid en konstant investeringsnivå. Därtill kommer att den byggnadsverksam- het som bedrivs genom entreprenörer ej på samma sätt som inom väg- och vatten har en så jämn sysselsättningsgrad, eftersom arbetsstyrkan är omkring dubbelt så stor under sommaren som under vintern.

Allt detta talar för att riksdagen genom ett fortsatt anslagsbeviljande i enlighet med 1954 års investeringsprogram ger bättre möjlighet att för- bereda en ökad verksamhet, som kan komma att erfordras av de angivna skälen. I ett sådant läge har Kungl. Maj:t bättre möjlighet att snabbt vidtaga erforderliga åtgärder om tillräckliga väganslag kan disponeras än om överskottsmedel från bilbeskattningen tillföres automobilskattemedels- fonden och blir förda på särskild titel. Vid fortsatt behov av ett fasthål- lande vid den beräknade investeringsramen för 1958 års vägarbeten inne-

bär detta icke någon ökande medelsförbrukning även om en höjning anslagsmässigt redovisas.

Med hänvisning till det anförda hemställer vi,

att riksdagen med ändring av statsverkspropositionens förslag till väg- och gatuväsendets byggnadsanslag måtte fatta beslut om anslag enligt hittillsvarande princip, som är inriktad på att fullfölja det av 1954 års riksdag beslutade investeringsprogrammet.

Stockholm den 24 januari 1957

Einar Asp

Rob. L. Jansson

i Aspeboda